

I det følgende peges der på nogle af de vigtigste forskelligheder mellem ordningerne før og efter 1. april 1973, der helt eller delvis kan forklare ændringer i personaleforbruget.

4. *Sygekassernes* hovedarbejdsopgaver var administration af dagpenge til lønarbejdere efter sygeforsikringsloven, kontrol og afregning af regninger vedrørende øvrige ydelser efter sygeforsikringen (lægehjælp m.v.), medlemsregistrering (sygekassegrænsen) og opkrævning af kontingenter. En række sygekasser administrerede også barseldagpenge-, husmoderafløsnings- og hjemmesygeplejeordningerne.

5. *Kommunernes* arbejdsopgaver vedrørende *dagpenge* er betydeligt mere omfattende, end sygekassernes var. Personkredsen er således meget større. F. eks. havde sygekasserne årligt ca. 200.000 dagpengetilfælde, mens kommunerne nu skønsmæssigt har 320.000 dagpengetilfælde på årsbasis, d.v.s. tilfælde, der ikke dækkes af arbejdsgiverperioden.

Endvidere er beregnings- og udbetalingsregler mere komplicerede, f. eks. er dagpengene i langt højere grad gjort indtægtsafhængige. Endelig har kommunerne et betydeligt arbejde med den såkaldte 3-måneders regel, hvorefter kommunen hver 3. måned skal vurdere eventuel overgang til pension og revalidering m.v.

Dagpengeadministrationen er således i alt blevet større, men der er opbygget et edb-system, der medfører en væsentlig aflastning af registrerings-, beregnings- og udbetalingsarbejdet. Det er derfor rimeligt at antage, at et merforbrug af personale til dagpengeordningen er afbødet gennem opbygningen af edb-systemet. Til gengæld er edb-udgiften givetvis betydeligt større end tidligere.

6. *Kommunernes og amtskommunernes* personaleforbrug vedrørende *sygesikringsordningen* må derimod antages at være formindsket efter 1. april 1973.

Kontingentopkrævningen er således faldet bort. I betænkning nr. 676 af april 1973 om indtægtsgrænsen ved offentlig sygesikring er det f. eks. skønnet, at kontingentindbetalingen udgjorde ca. 13 pct. af sygekassernes arbejdstid.

Afregningen med læger m. fl. udføres i dag i videre omfang end tidligere ved hjælp af edb, hvorved der spares personale. I den nævnte betænkning er denne opgave anslået til ca. 21 pct. af sygekassernes arbejdstid.

Beregningen og registreringen i forbindelse med sygesikringens indtægtsgrænse udføres i dag ligeledes i vidt omfang ved hjælp af edb, hvorved der også her spares personale. Denne opgave er i betænkningen skønnet til ca. 25 pct. af sygekassernes arbejdstid.

Personalebesparelsen på sygesikringsområdet må herefter antages at være mærkbar. Men også i dette tilfælde er edb-udgiften utvivlsomt steget.

Udvalget fandt endvidere, at det nu etablerede apparat med hensyn til sygesikring og dagpenge var alt for tungt virkende og krævede for meget papir (udfyldning af attester m.v.). Det måtte være muligt at finde frem til mere praktiske og administrerbare systemer.

Svar:

Spørgsmålet om den administrative opbygning for sygesikring og dagpenge blev indgående drøftet i socialreformkommissionen. Som det fremgår af kommissionens 1. betænkning, betænkning nr. 543, 1969, pg. 215 ff., var det kommissionsflertallets opfattelse, „at en henlæggelse til de kommunale myndigheder både af opgaverne vedrørende sikring i sygdomstilfælde og udbetaling af dagpenge er bedst egnet til at fremme de formål, som socialreformkommissionen ønsker at tilgodese, herunder især udbygningen af en bedre koordineret og samordnet indsats over for den enkelte med hensyn til forebyggelse, behandling og revalidering.“

De efterfølgende lovforslag for dagpenge og sygesikring blev udformet i overensstemmelse med kommissionens synspunkter.

Generelt gælder det derfor, at den detaljerede administrative arbejdsgang er tilrettelagt af de kommunale myndigheder, der herved har været bundet af, at de enkelte processer skal sikre opfyldelsen af lovens formål. Sikringsstyrelsen har bistået de kommunale myndigheder hermed.